



Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: P Ob-200/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku po sucu tog suda Jeleni Lenić-Brkić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Marijana Atlija, OIB: 66437148842 iz Kutine, Kneza Trpimira 4, zastupan po punomoćniku Bojanu Graheku, odvjetniku iz Kutine, protiv 1. tuženika Dragomira Matanovića, OIB 90351396104 iz Radonje 1.b, Vojnić i 2. tuženika Franje Matanovića iz Škofje Loke, Frankovo naselje 67, Republika Slovenija, uz sudjelovanje zainteresirane strane Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623 Zagreb, Mihanovićeve ulica 3, nakon održane i zaključene glavne nejavne rasprave 15. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika HZMO Područni ured Sisak Nine Stanić, dipl. iur. i u odsutnosti uredno pozvanog 1. i 2. tuženika, radi utvrđenja statusa roditelja sukladno čl. 17. Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji, 25. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je izvanbračna zajednica predlagatelja Marijana Atlije iz Kutine, Kneza Trpimira 4, OIB 66437148842 i sada pokojne Ružice Lovren-Atlja, OIB 10066401353, umrle 20.8.2022. trajala od 1986. do sklapanja braka 8.8.1996. g. te da je uzdržavani član te izvanbračne zajednice koja je imala sve osobne i imovinske učinke bračne zajednice bio Miroslav Lovren rođen 28.12.1975., umro 4.8.1995. te da ga je predlagatelj uzdržavao.

Obrazloženje

1. Tužitelj Marijan Atlja (dalje: tužitelj) podnio je dana 24. studenog 2023. tužbu protiv tuženika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje: tuženik) radi utvrđenja statusa roditelja sukladno čl. 17. Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji. U tužbi navodi da je sada pok. Ružica Lovren-Atlja jedini zakonski nasljednik iz pok. hrvatskog branitelja Miroslava Lovrena. Tužitelj navodi da je on jedini nasljednik iza pok. Ružice Lovren-Atlja. U tužbi navodi da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje od 19. listopada 2023. odbijen njegov zahtjev za priznanje prava na obiteljsku mirovinu iza smrtno stradalog hrvatskog branitelja Miroslava Lovrena, jer da pravo na obiteljsku mirovinu iza smrti

sina priznato je njegovoj majci sada pok. Ružici Lovren-Atlija. Nadalje navodi da je bio očuh smrtno stradalog hrvatskog branitelja i da je formalno sklopio brak s majkom pok. Lovren Miroslava, sada pok. Ružicom Lovren 8. kolovoza 1996. te je s njom živio u braku do njene smrti 20. kolovoza 2022. Tužitelj navodi da se Ružica Lovren razvela od oca Miroslava Lovrena 1982. te je s tužiteljem zasnovała životnu zajednicu 1987. Sada pok. Miroslav Lovren u to vrijeme bio u dobi od 7 godina i da njegov otac nije vodio nikakvu brigu o djetetu niti ga uzdržavao, već da je svu brigu i uzdržavanje o djetetu preuzeo sam tužitelj od 1987. kada je bio u dobi od 12 godina pa do njegove smrti 4. kolovoza 1995.. Nadalje navodi da je svu brigu i uzdržavanje sada pok. Miroslava Lovrena isključivo vodio tužitelj sa suprugom Ružicom. Tužitelj se poziva na odredbe Zakona o Hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihove obitelji (NN broj 121/17) i iskazuje pravni interes za utvrđenje da je u vrijeme smrti sada pok. Miroslava Lovrena bio njegov očuh, odnosno da je bio u izvanbračnoj zajednici s Ružicom Lovren majkom sada pok. Miroslava Lovrena i bio član obiteljskog domaćinstva i da ga je uzdržavao, a sve u svrhu ostvarivanja prava na obiteljsku mirovinu iza pok. Miroslava Lovrena.

2. Nakon provedenog postupka donesena je prvostupanijska presuda ovoga suda P Ob-284/2023 od 21. svibnja 2024. kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja. Po žalbi tužitelja i tuženika rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž Ob-109/2024 od 4. rujna 2024. djelomično je ukinuta prvostupanijska presuda ovoga suda P Ob-284/2023 od 21. svibnja 2024., te je prihvaćena žalba tužitelja i predmet vraćen na ponovni postupak, te je odbačena žalba tuženika kao nedopuštena.

3. U ponovljenom postupku tužitelj je prvotno označio tuženika sada pok. Ružicu Lovren-Atlija, podredno njenog nasljednika ovdje tužitelja i označio zainteresiranu osobu Hrvatski zavod za mirovinskog osiguranje (dalje: HZMO).

4. Podneskom od 13. ožujka 2025. tužitelj je kao tuženike označio braću sada pok. Ružice Lovren Atlija i to 1. tuženika Dragomira Matanovića (dalje: 1. tuženika) i 2. tuženika Franje Matanovića (dalje: 2. tuženika) kao zainteresirane osobe HZMO.

5. 1. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da mu je sve poznato u vezi tužitelja i njegove sestre Ružice. Navodi da je sada pok. Ružica bila u braku s Mladenom Lovrenom u kojem je rođeno jedno dijete Miroslav, te je brak vrlo brzo razveden, Mladen je otišao i više se nikada nije javljao njegovoj sestri, nije brinuo za Miroslava niti pitao za njega. Njegova sestra sada pok. Ružica počela je živjeti s Marijanom Atlijom krajem 1980-ih, živjeli su u zajedničkom domaćinstvu i isti je preuzeo brigu o Miroslavu i brinuo se kao za svoje dijete. Tužitelj i sada pok. Ružica su se vjenčali i živjeli zajedno sve do njene smrti. Navodi da je Miroslav bio hrvatski vojnik i stradao je u Domovinskom ratu.

6. 2. tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je brat sada pok. Ružice Lovren-Atlija i da je ista bila u braku s Mladenom Lovrenom koji je razveden 1982. U tom braku rođeno je jedno dijete Miroslav Lovren, rođen 1975. Nakon što se Ružica Lovren-Atlija razvela od Mladena Lovrena oko 1987. počela je živjeti s Marijanom Atlija, a za kojega se kasnije i udala. Navodi da mu je poznato jer je posjećivao sestru često i čuo se s njom da je Marijan Atlija za vrijeme njihovog zajedničkog života vodio brigu o Miroslavu Lovrenu dok je on bio maloljetan kao da je njegovo dijete. Nadalje navodi da Miroslavom pravi otac nije vodio brigu o njemu niti mu je plaćao uzdržavanje, te misli da sada pok. Miroslav Lovren nije niti znao gdje mu otac živi jer mu se nije javljao niti je Miroslav htio čuti za njega. Priznaje tužbeni zahtjev u cijelosti.

7. U odgovoru na tužbu HZMO navodi da predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev budući da tužitelj u postupku nije dostavio matice rođenih za sebe i pok. Ružicu Atliju iz kojeg bi bile vidljive sve promjene bračnog statusa tužitelja i pokojne u razdoblju od

1987. do 1996. te budući isti nije dostavio niti potvrde o prebivalištu za tužitelja i pok. Ružicu Lovren Atliju.

8. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u ostavinsko rješenje Općinskog suda u Kutini (stranica 5-7 spisa), rješenje HZMO od 19. listopada 2023. (stranica 8-9 spisa), žalba (stranica 11-13 spisa), smrtni list (stranica 14 spisa), vjenčani list (stranica 15 spisa), presuda (stranica 16-17 spisa), vojna knjižica (stranica 18 spisa), rješenje HZMO (stranica 29-31 spisa), izvod iz matične knjige rođenih (stranica 79-81 spisa), saslušanje svjedoka Dragomir Matanović i Drago Petrović i tužitelj.

9. 1. tuženik Dragomir Matanović saslušan u svojstvu svjedoka iskazao je da njegova sestra sada pok. Ružica Lovren Atlija živjela sa tužiteljem prije rata, za vrijeme rata i nakon rata. Umrula je prije godinu i pol dana. Stanovali su u stanu u potkrovlju kod robne kuće od 1995. pa do njene smrti. Za vrijeme rata su živjeli isto u Kutini, ali na drugoj adresi u Danskom crvenom križu, izbjegličko naselje u Kutini, a prije rata je njegova sestra živjela u Bosanskom Grahovu, a tužitelj u Staroj Rijeci, te ne zna kakav su tada odnos imali a kada je došao rat onda su bili zajedno, te se njihova zajednica koliko je njemu poznato nije prekidala. Sestrin sin je poginuo u Oluji 4. kolovoza 1995. Stan u kojem su živjeli je bio u vlasništvu njegove sestre, te ne može točno znati u privatne stvari, ali misli da je od Ministarstva jer joj je sin poginuo. Poslije rata su se vjenčali i živjeli skupa do smrti Ružice. U vrijeme kada je poginuo njen sin nisu bili vjenčani ali su živjeli zajedno kao bračni par. Navodi da je njegova sestra je došla iz Grahova 1992. u listopadu. i tada je trajno živjela sa Marjanom, stanovali su u naselju Danskog crvenog križa. Kada je Ružica bila bolesna o njoj je brinuo tužitelj i nakon smrti je sahranio. Navodi da je zalazio u njihovu kuću budući da je brat sada pok. Ružice, te da je zalazio i prije nego što su se vjenčali. Prije dolaska u Hrvatsku njegova sestra i tužitelj su bili u vezi ali ne zna detalje da li su živjeli skupa ili nisu. U vrijeme kada su bili u Bosni i viđali se Ružica je bila razvedena a njezin sin je bio mali, a za tužitelja ne zna. Na pitanje pun. tužitelja kakve su prihode imali od 1992. do 1995. svjedok odgovara da je njegova sestra imala mirovinu, a tužitelj je radio povremene poslove. Na pitanje da li je imala svoju mirovinu navodi da ne zna. Na pitanje tko je uzdržavao sada pok. Miroslava svjedok odgovara da ga je do 1992. uzdržavao njegov djed dok su bili u Bosni, a kad su došli u Hrvatsku uzdržavao se sam, te ga je majka uzdržavala i ovdje tužitelj, a svi su se međusobno pomagali kao izbjeglice. Na pitanje koliko su se često viđali navodi puno jer su stanovali blizu kada su bili u Kutini i to više nego jednom tjedno, a kada je otišao iz Kutine 1997. rjeđe su se viđali. Na pitanje kakav je njihov odnos bio tužitelja i sada pok. Ružice kada su bili u Bosni navodi da su bili više nego ljubavni par zbog njihovih godina, odnosno bili su partneri, te dok su bili u Bosni nisu živjeli na istoj adresi ali su se viđali.

10. Svjedok Drago Petrović iskazao je da pozna tužitelja od 1993. i pozna od tada i sada pok. Ružicu i poznavao je njenog sada pok. sina Miroslava. Miroslav je živio s njima u Danskom naselju kada ih je upoznao, a to je bilo izbjegličko naselje i živjeli su u montažnim kućicama, on je bio na br. 43, a oni su bili preko puta. U toj kućici su živjeli tužitelj, Ružica i njen sin skupa kao jedno kućanstvo i svi su se poznavali, te je imao dojam da su oni kao bračni par ali nije pitao da li su oženjeni ili nisu. Oni su uzdržavali Miroslava iako on nije gledao šta oni jedu i piju, te su zajedno pili kavu i njegova djeca su se družila s njim. Miroslav je poginuo drugi ili treći dan nakon Oluje. Bio je u tom naselju dok ih nisu istjerali 1998. Tužitelj je nastavio živjeti s Ružicom nakon pogibije njenog sina i oni su se odselili u Kutinu u stan, a on se 1998. odselio u Lipovljane u Dansko naselje i nakon toga su se ponekad viđali kad se sretnu. Na pitanje pun. tuženika da li je tužitelj bio zaposlen kada ga je upoznao navodi da nije

jer nije imao papire, a uzdržavao ih je crveni križ, Danci i Šveđani i svi su živjeli od humanitarne pomoći i radili su povremene poslove na crno kada ih je netko pozvao, tako isto je radio tužitelj, što je bilo plaćeno u vidu komada slanine. Na pitanje da li mu je bilo poznato od kada su bili zajedno navodi od 1993. kada ih je on upoznao bili su zajedno. Na pitanje da li se njihova zajednica od 1995. prekidalala, navodi da to nije vidio.

11. Tužitelj je iskazao je da je sa sada pok. Ružicom upoznao 1987. dok su bili u Bosni, te je i on bila zaposlena u Grahovu i Ružica je bila razvedena od 1982., te je dijete bilo jedan vikend kod djeda i bake po majci, a drugi vikend kod svojih oca i majke. Nisu skupa radili jer je ona radila u Grahovu, a on u Bosanskom Novom tako da su se viđali vikendom. Pok. Ružica je sa svojim djetetom i bratom koji je bio svjedok, od 1992. izbjegla u Hrvatsku, a on dva mjeseca prije njih u šestom mjesecu, a oni su došli krajem osmog mjeseca. Tada su stanovali svi u Danskom naselju sve od listopada 1995. kada im je Ministarstvo dalo stan, odnosno dao je Ružici, pok. supruzi kao majci pok. branitelja. Sada je on u tome stanu u Kutini. Supruga je dobila mirovinu kao majka poginulog branitelja, a on nije mogao dobiti. Vjenčali su se 8. kolovoza 1996. U Danskom naselju su stanovali kao obitelj, kao braćni partneri zajedno sa sada pok. Miroslavom sve do njegove smrti. Uzdržavali su se se od donacija i od povremenog rada na crno, a supruga je pržila kavu kod jednih privatnika i on joj pomagao popodne u firmi Rio kava. Ružica je umrla 20. kolovoza 2022. te je brinuo o njoj od 1995. nakon smrti njenog sina, ona je do 1998. bila u jako lošem stanju i još uvijek je mislila da je živ. Ima interes utvrditi da je imao izvanbračnu zajednicu sa majkom branitelja da bi ostvario obiteljsku mirovinu. Na pitanje pun. tuženika od kada su živjeli skupa navodi od 1987. a u Hrvatskoj od rujna mjeseca 1992. Na pitanje da li se njihova zajednica u Hrvatskoj prekidalala navodi da nije. Na pitanje da li su im prihodi bili zajednički navodi da su imali zajedničke prihode i da je imao punomoć na njenu karticu. Na pitanje da li je njihova zajednica bila kao bračna navodi da je bila 100% i da je cijeli svoj život posvetio toj zajednici.

12. Na temelju provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja na temelju članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, dalje: ZPP), sud cijeni da je tužbeni zahtjev osnovan.

13. U odnosu na zahtjev tužitelja za utvrđenje izvanbračne zajednice sa sada pok. Ružicom Lovren-Atlija valja utvrditi da je temeljem članka 11. stavak 1. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15, 98/19, 47/2020, dalje: ObZ) propisano je da se odredbe ovoga Zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuju na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenoga muškarca koja traje najmanje tri godine, a kraće ako je u njoj rođeno zajedničko dijete ili ako je nastavljena sklapanjem braka. Stavkom 2. istoga članka propisano je da izvanbračna zajednica koja ispunjava pretpostavke iz stavka 1. ovoga članka stvara osobne i imovinske učinke kao bračna zajednica te se na nju na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga zakona o osobnim i imovinskim odnosima bračnih drugova, odnosno odredbe drugih zakona kojima se uređuju odnosi u poreznim stvarima, osobnim, imovinskim i drugi odnosi bračnih drugova.

14. Zahtjev tužitelja za utvrđenje izvanbračne zajednice u odnosu na stjecanje prava iz obiteljskih odnosa temeljem odredaba Obiteljskog zakona koji je tada bio na snazi za vrijeme za koje se utvrđenje traži, a to je Zakon o braku i porodičnim odnosima Narodne novine 11/78, 45/89 i 59/90 i Obiteljski zakon (Narodne novine 162/98). Člankom 3. Obiteljskoga zakona (Narodne novine 162/98) propisano je da se odredbe ovog zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuju na zajednicu neudane

žene i neoženjenog muškarca. Temeljem članka 262. Obiteljskog zakona (NN 162/98) imovinska zajednica žene i muškarca koja je trajala dulje vrijeme stvara imovinsko pravne učinke na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovog zakona o imovinskim odnosima bračnih drugova.

15. U odnosu na utvrđenje bitnih pretpostavki proizlazi utvrđenim temeljem iskaza tužitelja i svjedoka, te navoda 1. i 2. tuženika da su tužitelj i sada pok. Ružica bili u životnoj zajednici od 1982. pa sve do sklapanja braka 8. kolovoza 1996. odnosno sve do smrti sada pok. Ružice Lovren-Atlija.

16. Uvidom u presudu Općinskog suda Titov Drvar broj P-218/81 od 22. siječnja 1982. razveden je brak između Mladena Lovrena i Ružice Matanović a koji je sklopljen 14. studenog 1975., time je tužitelj dokazao da je sada pok. Ružica Lovren bila neudana žena. Što se tiče tužitelja isti nije iskazivao da bi bio u braku iako sama činjenica da je živio s pok. Ružicom Lovren Atlija ukazuje na životnu zajednicu.

17. Uzimajući u obzir da je tužitelj sklopio brak sa sada pok. Ružicom Lovren 8. kolovoza 1996. i da se prema navodima tuženika i svjedoka njihova životna zajednica nije prekidala, niti kada su došli u Republiku Hrvatsku 1992. niti za vrijeme boravka u Bosni i Hercegovini, osnovano je utvrditi kontinuitet životne zajednice od 1982. pa sve do sklapanja braka, odnosno sve do njene smrti.

18. Za utvrđenje postojanja izvanbračne zajednice tužitelja sa sada pok. Ružicom Lovren Atlija u razdoblju prije sklapanja braka, odnosno od 1982. pa do 1996. na snazi je bio Zakon o braku i porodičnim odnosima ("Narodne novine" broj 11/1978, 27/1978, 45/1989, 59/1990, 25/1994, 162/1998 dalje: ZBPO) na snazi od 1. siječnja 1979. Člankom 7. ZBPO propisano je da je vanbračna zajednica žene i muškarca koja stvara obvezu međusobnog uzdržavanja i druga imovinska prava i obveze pod uvjetima određenim ovim zakonom. Člankom 299. istog zakona navedeno je da imovina stečena radom žene i muškarca u vanbračnoj zajednici koja je trajala duže vremena smatra se njihovom zajedničkom imovinom. Ove odredbe zakona ukazuju da izvanbračna zajednica muškarca i žene u dužem trajanju proizvodi pravne učinke kao i bračna zajednica kako u odnosu na statusne odnose tako i u odnosu na imovinske odnose.

19. Zakonske pretpostavke za utvrđenje postojanja izvanbračne zajednice tužitelja s Ružicom Lovren-Atlija u vremenu od 1982. pa nadalje do zaključenja braka dokazni postupak ukazuje da se radilo o životnoj zajednici koja je trajala u kontinuitetu duže od tri godine, te da je u toj zajednici tužitelja s Ružicom Lovren Atlija živio je i njen mlt. sin Miroslav Lovren koji je u to vrijeme bio maloljetan i za kojeg svjedoci navode da je bio uzdržavan od tužitelja i njegove majke, te da njegov otac nije doprinosio za njegovo uzdržavanje, nije se brinuo o njemu niti su održavali osobni kontakt. Uzimajući u obzir činjenicu da je sada pok. Miroslav Lovren bio maloljetan u vrijeme trajanja izvanbračne zajednice životno je i logično da je tužitelj zajedno s njegovom majkom brinuo o njemu i pomagao ga uzdržavati.

20. Zahtjev tužitelja odnosi se na razdoblje prije zaključenja braka tužitelja s sada pok. Ružicom Lovren-Atlija, te utvrđenje činjenice da je sada pok. Miroslav Lovren bio uzdržavani član u toj izvanbračnoj zajednici od strane tužitelja i njegove majke. Naime, proizlazi utvrđenim da je tužitelj i sada pok. Ružica Lovren-Atlija te sada pok. Miroslav Lovren bili kao izbjeglice u Danskom naselju u razdoblju od 1992. a prije toga su živjeli u Bosni i Hercegovini u zajedničkom domaćinstvu i da su se međusobno pomagali i brinuli jedni o drugima.

21. Nadalje uvidom u rješenje o nasljeđivanju iza pok. Ružice Lovren Atlija od javnog bilježnika Mate Medića iz Kutine poslovni broj O-697/2022 utvrđen je zakonski nasljednik Marijan Atlija, ovdje tužitelj, muž ostaviteljice.

22. Uvidom u rješenje HZMO od 19. listopada 2023. razvidno je da je ovdje tužitelj odbijen s zahtjevom za priznanje prava na obiteljsku mirovinu iza smrtno stradalog hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata Miroslava Lovrena.

23. Temeljem članka 22. stavak 1. točka 6. Zakona o mirovinskom osiguranju propisano je da u slučaju smrti osiguranika ili korisnika starosne mirovine, prijevremene starosne mirovine, invalidske mirovine, prijevremene invalidske mirovine, osigurani su članovi njegove obitelji i to roditelji, otac, majka, očuh, maćeha i posvojitelj koje je osiguranik uzdržavao.

24. Temeljem utvrđenog činjeničnog stanja sud smatra da je tužitelj dokazao da je bio u izvanbračnoj zajednici s sada pok. Ružicom Lovren-Atlija od 1986. pa do vjenčanja 1996. a zimajući u obzir činjenicu da je njen sin sada pok. Miroslav Lovren živio s njima, te poginuo 4. kolovoza 1995. za vrijeme trajanja izvanbračne zajednice, osnovano je utvrditi da tužitelj ima status majčina izvanbračnog druga., a u odnosu na pok. Miroslava Lovrena status očuha.

25. Slijedom navedenoga usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja, te je odlučeno kao u izreci presude.

U Sisku, 25. svibnja 2026.

Sutkinja

Jelena Lenić-Brkić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljne stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dostave ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi županijskom sudu putem ovoga suda.

Dostavna naredba:

1. Tužitelj po punomoćniku
2. 1. Tuženik

3. 2. Tuženik
4. HZMO

Broj zapisa: **9-30888-7823f**

Kontrolni broj: **02705-18bdd-7fd2b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.